

děl o škodě a osobě škůdcovč. Skutečnosti, jež vzhledem na toto právní stanovisko jsou důležitý pro rozhodnutí sporu, nebyly však v první stolici soudní náležitě probrány, aniž byly důkazy o nich připuštěny, pročž soud odvolací právem prohlásil řízení neúplným a rozhodl podle § 496 c. ř. s. Rekurs tedy není důvodný, i nemohlo mu býti vyhověno.

Čís. 133.

Není závady, by k výslovné žádosti byly v Čechách zápisy do obchodního rejstříku provedeny v jiném z obou jazyků, než ve kterém sepsána jest opověď.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1919, R I 139/19.)

V německy sepsané opovědi změn při firmě A žádáno, by změny ty zapsány byly do obchodního rejstříku jazykem českým. Rejstříkový soud (obchodní soud v Praze) zapsal změny do rejstříku jazykem německým. Stížnosti do tohoto postupu rekursní soud nevyhověl, opíraje se o tyto důvody: Dle §u 10 nařízení ministerstva vnitra a spravedlnosti ze dne 19. dubna 1880 č. 14 zem. z. československým státem recipovaného, jest zanášky do obchodního rejstříku provést v jazyku žádosti, případně usnesení, na základě kterého se konají. Výjimky zde není. Tedy vyřízení opovědi o zápisu změn opověděných do rejstříku děje se v jazyku opovědi. Návrh, aby opověď vyřízena byla v jazyku jiném, než ve kterém jest sepsána, nemá účinku. V přítomném případě opověď sepsána jest v jazyku německém. Právem tedy obchodní soud opověď vyřídil v jazyku německém, a také zápis v jazyku německém proveden byl.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu firmy vyhověl, usnesení obou předchozích stolic zrušil a uložil rejstříkovému soudu, by opověď vyřídil jazykem českým.

Důvody:

Opověď, ačkoliv sepsána jest německy, obsahuje výslovnou žádost, by zápisy v obchodním rejstříku byly vykonány v jazyku českém. Min. nařízení z 19. dubna 1880, č. 14 z. z. stanoví v § 10, že zápisy do obchodního rejstříku vykonány býti mají v tom jazyku, v němž o ně bylo žádáno a v kterém vydáno bylo usnesení, dle kterého mají býti vykonány. Není však tímto nařízením zakázáno vyhověti výslovné žádosti strany, by užito bylo jazyka jiného, nežli toho, v jakém jest opověď sepsána. Nařízení uvedené upravuje pouze případy, kde takové výslovné žádosti opověď neobsahuje. Usnesení obchodního soudu, jímž žádané zápisy povoleny byly v jazyku německém, přiči se tedy zákonu a bylo proto spolu s potyrujícím usnesením vrchního zemského soudu v Praze zrušeno a opatřeno nové vyřízení věci.

Čís. 134.

Pro nároky, pro něž není přípustna uhražovací exekuce dle §§ 87 až 345, nýbrž jen dle §§ 346 a násl. ex. ř., nelze povolití exekuci zajišťovací.